

Kl. 11.00–11.24
17.00–17.00

§ 1 Avsägelse

Andre vice talmannen meddelade att *Elias Collin* avsagt sig uppdraget som suppleant i riksbanksfullmäktige.

Kammaren biföll denna avsägelse.

§ 2 Anmälan om kompletteringsval

Andre vice talmannen meddelade att *Hanne Clivemo* anmäls som suppleant i riksbanksfullmäktige.

Andre vice talmannen förklarade vald till

suppleant i riksbanksfullmäktige
Hanne Clivemo

§ 3 Meddelande om frågestund

Andre vice talmannen meddelade att frågestund skulle äga rum *torsdagen den 15 december kl. 14.00*.

§ 4 Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Följande skrivelser hade kommit in:

Interpellation 2022/23:76

Till riksdagen

Interpellation 2022/23:76 Förebyggande åtgärder mot organiserad brottslighet

av Gustaf Lantz (S)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 27 januari 2023.

Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.
Stockholm den 8 december 2022
Socialdepartementet
Camilla Waltersson Grönvall (M)
Enligt uppdrag
Andreas Krantz
Expeditionschef

Interpellation 2022/23:86

Till riksdagen
Interpellation 2022/23:86 Höjd moms på reparationer
av Ida Ekeröth Clausson (S)
Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 27 januari 2023.
Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.
Stockholm den 8 december 2022
Finansdepartementet
Elisabeth Svantesson (M)
Enligt uppdrag
Johan Ndure
Departementsråd

Interpellation 2022/23:88

Till riksdagen
Interpellation 2022/23:88 En effektiv och träffsäker folkräkning
av Peder Björk (S)
Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 27 januari 2023.
Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.
Stockholm den 8 december 2022
Finansdepartementet
Elisabeth Svantesson (M)
Enligt uppdrag
Johan Ndure
Departementsråd

Interpellation 2022/23:103

Till riksdagen
Interpellation 2022/23:103 Förebyggande arbete på statliga ungdoms-
hem
av Christofer Bergenblock (C)
Interpellationen kommer att besvaras torsdagen den 26 januari 2023.
Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.
Stockholm den 8 december 2022
Socialdepartementet
Camilla Waltersson Grönvall (M)
Enligt uppdrag
Andreas Krantz
Expeditionschef

Följande dokument hänvisades till utskott:

Motioner

2022/23:2298 och 2299 till miljö- och jordbruksutskottet

§ 6 Svar på interpellation 2022/23:69 om ett verkligt effektivt bistånd

Svar på interpellation

Anf. 1 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M):

Fru talman! Lotta Johnsson Fornarve har frågat mig hur Sverige och jag som statsråd avser att ta till vara möjligheterna som ordförandeskapet innebär för den internationella processen kring biståndseffektivitet. Hon har också frågat hur regeringen avser att arbeta vidare med de internationella principerna för biståndseffektivitet och säkerställa att det svenska biståndet fortsatt utgår från dessa.

Sverige och världen står inför stora prövningar. Rysslands aggression mot Ukraina har politiska, ekonomiska och humanitära konsekvenser som sprider sig långt utanför Ukraina. Länder med utbredd och långvarig fattigdom kännetecknas ofta av bristande demokrati, svagt utvecklad marknads ekonomi, dålig samhällsstyrning, korruption, beroende av stöd utifrån och bristande jämställdhet – inte sällan i kombination med konflikt. De globala utmaningarna förvärras ytterligare av klimatförändringarna, utarmning av den biologiska mångfalden och miljöförstöring. Ett historiskt stort antal människor är på flykt.

Vi behöver se på det svenska biståndet som en strategisk resurs som ska användas effektivt och på rätt sätt. Svenskt bistånd verkar inte isolerat från andra, och det är därför avgörande att vi samarbetar effektivt för att uppnå resultat. Det gäller både andra givare och andra aktörer som bidrar till hållbar utveckling. Det gäller också mottagare av bistånd, och vi ska därför ha en öppen och konstruktiv dialog med till exempel mottagarländernas regeringar.

Jag är glad att Sverige i samband med högnivåmötet i Genève blir medordförande för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, som samlar en stor bredd av aktörer. Sverige har en lång tradition av att vara pådrivande i det internationella arbetet för biståndseffektivitet. Det är ett engagemang som har sträckt sig över flera olika regeringar.

Regeringen kommer att verka internationellt för ett effektivt bistånd och beakta principerna för effektivt utvecklingssamarbete. Det internationella biståndet har genomgått stora förändringar de senaste decennierna och blivit alltmer komplext. Nya typer av aktörer och samarbetsformer har uppstått för att lösa inte bara nya problem utan också gamla problem på nya sätt. Här krävs samarbete baserat på gemensamma principer för att fortsätta förbättra biståndets genomslag för de allra mest utsatta.

I det internationella arbetet för ett mer effektivt bistånd kommer regeringen bland annat att driva transparens, resultatfokus och ökad mobilisering av privat kapital. Biståndseffektivitet behöver i större utsträckning förstås i kontexten av den bredare utvecklingsfinansieringsagendan, där

biståndet utgör *en* del och samspelar med andra finansiella flöden som bidrar till hållbar utveckling.

För att säkerställa ett kvalitativt svenskt bistånd kommer regeringen att ta fram en reformagenda med fokus på långsiktighet, transparens och effektivitet. Behoven är stora och resurserna begränsade. Därför kommer regeringen i samarbete med likasinnade att fokusera på effektivisering och synergier mellan insatser. Principerna för effektivt utvecklingssamarbete kommer även fortsatt att vara betydelsefulla för utvecklingen och genomförandet av svenskt bistånd.

Anf. 2 LOTTA JOHNSSON FORNARVE (V):

Fru talman! Tack, ministern, för svaret på min interpellation! Jag håller helt med ministern om vikten av att ha ett så effektivt bistånd som möjligt och vikten av samarbete mellan olika aktörer.

Men jag måste också säga att jag är oroad över den kursändring som jag ändå kan se i det svenska biståndet, där regeringen aviserar att biståndet i större utsträckning ska kopplas till handel och näringsliv. Det behöver inte vara negativt, men jag ser uppenbara risker med att biståndet blir mer uppknutet till svenska intressen.

Jag är också djupt oroad över den kraftiga nedskärningen av biståndet och beslutet att frångå enprocentsmålet. Det sker i en tid när behoven är större än någonsin – något ministern också hänvisar till. För första gången på årtionden ökar fattigdomen i världen. Bara under 2022 ökade antalet människor i extremfattigdom till 719 miljoner, enligt Världsbanken, vilket gör att 9,3 procent av hela världens befolkning lever i fattigdom. Det är nästan var tionde person.

Det pågår just nu en hungerkatastrof i världen. Enligt FN lider 345 miljoner människor av akut undernäring – en siffra som har mer än fördubblats sedan 2019. Orsakerna är en rad globala kriser som överlappar varandra. Det är klimatkris, coronaepidemi, krig och konflikter. I det här läget behöver biståndet höjas och inte sänkas, som Sverige nu vill göra. Jag tycker att det är ganska skamligt.

Detta innebär också att länder i EU som på senare år har ökat sitt bistånd med hänvisning till Sverige inte längre kan se Sverige som ett föredöme. Jag är djupt oroad över vad det betyder på sikt att Sverige nu överger det ekonomiska åtagandet om 1 procent. Det innebär också att alla mottagare av svenskt bistånd kommer att uppleva en större oförutsägbarhet. Förutsägbarhet är en hörnpelare för biståndets kvalitet och effektivitet.

Beslutet att överge enprocentsmålet verkar inte heller ha analyserats eller utretts över huvud taget – något som till exempel Expertgruppen för biståndsanalys, EBA, påpekar.

Bistånds- och utrikeshandelsministern poängterar att regeringen vill fokusera på kvalitet, resultat och effektivitet. Jag håller med om att det är bra. Men vad är då ett effektivt bistånd? Jag tycker fortfarande inte att jag får något riktigt tydligt svar på det.

Regeringen talar nu om att biståndet ska utgå från svenska intressen för att uppnå migrationspolitiska mål och för att gynna svensk export. Det är ett både omodernt, kostsamt och ineffektivt sätt att använda biståndet. Enligt OECD är bistånd som binds till krav på att handla med företag i givarländer 15–30 procent dyrare. Därför har OECD beslutat att avveckla

bundet bistånd. Att knyta biståndet till exportfrämjande riskerar att göra biståndet mindre effektivt. Man bortser från faktiska behov i samarbetsländerna, och i många fall är handel ett sätt för en styrande elit att behålla makten.

När Sverige inte utgår från lokala behov bryter vi mot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet – överenskommelser som Sverige tillsammans med mottagarländer, givare, internationella organisationer, Världsbanken, näringsliv och forskare utvärderat under årtionden.

Anser inte ministern att biståndet måste vara långsiktigt och utgå från mottagarnas behov och prioriteringar? Kan ministern förklara varför Sverige nu skär ned på biståndet och lämnar enprocentsmålet i en tid när behovet av bistånd är gigantiskt?

Anf. 3 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M):

Fru talman! När det gäller biståndet har vi mellan de tre regeringspartierna och Sverigedemokraterna kommit överens om en långsiktig plan. Det innebär att biståndsramen de kommande tre åren ska ligga på 56 miljarder kronor per år. Det är en mycket generös biståndspolitik. Det innebär faktiskt sammanlagt mer pengar än föregående treårsperiod. Detta kan vara värt att hålla i åtanke.

Men det stämmer att vi kommer att förändra biståndspolitiken. Vi kommer att inleda en historisk reform. Vi kommer att i stället för som tidigare, då man prioriterade hur mycket pengar som ska betalas ut, prioritera effektivitet och kvalitet och att göra skillnad på riktigt. Ibland blir debatten väldigt märklig, som om det bara handlar om hur mycket pengar man betalar ut – och sedan skulle jobbet vara klart. Regeringen har betydligt högre ambitioner för biståndet än så.

En viktig sådan prioritering är det faktum att bistånd inte bara handlar om att bekämpa fattigdom. Det handlar också om att ge en väg till välbstånd. Där kan man konstatera att många av de länder som Sverige under lång tid har haft utvecklingssamarbeten med och som har fått ta emot väldigt mycket pengar ändå alltså, ibland efter flera decennier, är väldigt beroende av bistånd.

Här finns det alltså enligt regeringen utrymme för förändringar och förbättringar. Ett sådant prioriterat område är det faktum att bistånd och handel inte står mot varandra utan är olika sidor av samma mynt. Vägen till välbstånd kan alltså inte enbart byggas av pengar, utan det handlar om handel, tillväxt, marknadsekonomi, rättsstat och demokrati – en lång rad olika saker som måste till. Det finns flera internationella exempel på detta.

Vi kommer nu att inleda en reformering av biståndet kopplat till den nya inriktningen, och vi kommer att presentera en reformagenda med fokus på just långsiktighet, transparens och effektivitet, med tematiska prioriteringar. En sådan prioritering är fokuset på fattigdomsbekämpning, men även hälsoinsatser för de allra mest utsatta människorna i världen och naturligtvis demokratibistånd till människorättsförsvarare med flera.

Sedan är det också så, fru talman, att man som en generös biståndsgivare har ett ansvar. Man har ett ansvar inte minst mot svenska skattebetalare att kunna ställa tydliga krav på våra samarbetspartner inom utvecklingssamarbetet. Ett sådant krav är kopplat till migrationen, som nämns i interpellationen som ställts till mig. För att migrationen ska fungera krävs

det faktiskt att alla stater lever upp till den folkrättsliga förpliktelsen att återta sina medborgare.

Att regeringen väger in den här typen av migrationspolitiska faktorer i valet av mottagare av svenskt bistånd står inte i konflikt med ett genomförande i linje med principerna för ett effektivt utvecklingssamarbete, utan varje givare, fru talman, har rätt att välja med vem, var och hur man inleder ett utvecklingssamarbete. Så har alltid skett i svensk biståndspolitik. Vi har aldrig gett allting till alla utan har alltid följt olika prioriteringar. Det kommer den här regeringen att fortsätta göra. Migration är en sådan prioritering, men det finns naturligtvis också andra.

Anf. 4 LOTTA JOHNSON FORNARVE (V):

Fru talman! Ministern säger att Sverige fortfarande har ett generöst bistånd, men vi kan ju inte frånga att vi kommer att sänka biståndet och att vi lämnar det viktiga enprocentsmålet som har framstått som en föregångare för många andra länder. Det är att ge fel signaler i en tid när biståndet behöver höjas, inte sänkas.

Fru talman! Jag hör inte att biståndsministern säger att biståndets mål faktiskt ska utgå från mottagarens behov och perspektiv, något som är fundamentalt för biståndet. GPEDC är det globala ramverk vi har för ett gemensamt arbete med biståndseffektivitet, där de fyra principerna innebär lokalt ägarskap, fokus på resultat, inkluderande partnerskap, transparens och gemensamt ansvarstagande. Principerna bygger på decennier av erfarenhet av vad som är just ett effektivt bistånd. Kommer Sverige att frånga dessa viktiga principer?

Vi vet också att ett långsiktigt utvecklingsbistånd är effektivt. Utvecklingsbistånd är smart för att förebygga kriser och konflikter. Det är därför oroande att regeringen nu säger sig vilja prioritera det humanitära biståndet. Det är också viktigt, men det långsiktiga biståndet är det mest effektiva. Det har vi sett många exempel på. För att ta ett exempel har Argentina nu en lag som tillåter kvinnor rätten till sin egen kropp och rätten att göra abort. Detta är något som troligtvis aldrig hade hänt utan ett starkt stöd till kvinnoorganisationer i Argentina.

Sverige har en lång historia av att stödja folkrörelser i partnerländer. Det demokratiska utrymmet minskar nu i världen. Jämställdheten har gått tillbaka under pandemin. Kvinnor har förlorat jobbet i större utsträckning. Våldet mot kvinnor har ökat. Och fler kvinnor har fallit ned i fattigdom.

I regeringsförklaringen lovade regeringen att fortsatt prioritera ”demokratibistånd till människorättsförsvarare och demokratikämpar, utökat och effektiviserat klimatbistånd samt kvinnors och flickors rättigheter och möjligheter”. Kommer regeringen att hålla löftet att prioritera stöd till kvinnorrättsorganisationer och demokratikämpar i till exempel Guatemala och Kambodja?

Att minska stödet till FN och skära ned på kärnstödet så som regeringen aviserat är inte heller ett effektivt bistånd. Kärnstödet medger en flexibilitet som krävs i en föränderlig värld med uppblossande kriser och konflikter som i till exempel Ukraina och Afghanistan. FN spelar också en viktig samordnande roll mellan olika aktörer i världen. En stor del av de medel som kanaliseras via FN går också till stöd för kvinnor och SRHR, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Ett starkt kärnstöd står inte i

motsättning till ett starkt stöd till civilsamhället. Tvärtom är de en förutsättning för varandra.

Det talas ibland felaktigt om biståndet som ett svart hål. Sverige har i dag ett relativt bra bistånd som är både transparent och effektivt och som ses som en förebild globalt. Samtidigt är det näst intill inget fokus på kapital- och skatteflykt som ett svart hål som berövar länder på hundratals miljarder dollar varje år i uteblivna skatteintäkter. Här behöver krafttag göras. Vi behöver även införa en effektiv land-för-land-rapportering för multinationella företag.

Kommer biståndet att utgå från mottagarnas rättigheter och behov? Jag vill ha ett klargörande där.

Kommer regeringen att vidta krafttag mot kapital- och skatteflykt, och kommer regeringen att stå upp för att det långsiktiga, förebyggande stödet till kvinnor och människorättsförsvarare inte skärs ned?

Anf. 5 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M):

Fru talman! Först det som är korrekt i det som Lotta Johnsson Fornarve beskriver: Vi kommer att lämna enprocentsmålet. Det är tydligt uttryckt i budgeten. Vad som är en långsiktigt hållbar ram för biståndspolitiken kan man tycka olika om. Det är ju klart att behoven i världen är oändliga. Men om nu inte aspekten att också värna svenska skattebetalares pengar och få kvalitet och effektivitet räknas, om det bara handlar om att lägga så mycket pengar som möjligt på biståndet, varför då inte lägga 2, 3 eller 4 procent? Det hade varit intressant att höra Vänsterpartiets syn på det.

Men för den här regeringen är ambitionen lite en annan än att bara lägga så mycket pengar som möjligt. Vi är mer intresserade av vilka resultat och vilken kvalitet och effektivitet vi uppnår. Jag tror att även Vänsterpartiet kan hålla med om att resultaten historiskt sett har varit för dåliga. Hur ska man annars förklara det faktum att väldigt många av de länder som under mycket lång tid har fått mycket stora summor pengar i svenskt bistånd fortfarande är beroende av det?

Uppenbarligen finns det någonting här som inte riktigt fungerar som det ska. Det finns åtminstone ett utrymme att våga tänka nytt, och det är vad den här regeringen gör.

Ett sådant område är att lägga ihop bistånd och handel, att komma bort från det stuprörstänkande som har varit en hämsko och inse att vägen till välstånd handlar om just det jag var inne på: handel, att göra affärer, tillväxt och marknadsekonomi. Vid de besök jag har gjort hittills är det mycket få gånger som rena biståndsoverskemål kommer upp. Det man vill ha är just investeringar i sitt hemland, för det är så man skapar långsiktig tillväxt. Det är så man bryter fattigdomen och inte blir beroende av årliga tillskott från länder som Sverige. Och det är den här regeringens ambition.

Vi har alltså inte lägre ambition. Tvärtom – vi har en högre ambition. Det är just därför som vi också kommer att förändra biståndet i enlighet med det.

När det gäller de fyra principerna kommer regeringen, precis som framgår i mitt svar, att fortsätta beakta dem, och vi kommer också att återkomma med prioriteringarna kopplade till våra regleringsbrev framöver. Men jag vill också påpeka att dessa principer är överlappande, och det

finns även andra principer, till exempel OECD-Dacs regelverk, att ta hänsyn till.

Det finns även, fru talman, återigen det faktum att varje land som ger bistånd har rätt att själv avgöra vilka länder man vill samarbeta med. Så har det alltid varit. Så var det även för den tidigare regeringen och för regeringen dessförinnan, som ju Vänsterpartiet har agerat stöd för och har röstat för i budgetbeslut. Sverige har alltså fullt legitima möjligheter att själva avgöra det och sätta upp vilka principer man vill ska styra biståndet. Jag har varit inne på migrationen, som ju är ett sådant exempel, men det kan även handla om korruptionsarbete. Vi kommer att i våra regleringsbrev återkomma mer om detaljerna i detta – vi har ju bara varit i regeringen i ungefär åtta veckor.

Men jag vill understryka ännu en gång att vi kommer att genomföra en förändring av biståndet, och det är för att resultatet inte har varit tillräckligt bra. Det förtar dock inte det som har varit bra och som har haft effekt.

Jag kan till exempel hänvisa till det som Riksrevisionen och Statskontoret har pekat på. Man möter olika beskrivningar av den förbättringspotential som finns, inte minst när man talar med många biståndsländer. De vill ha handel, investeringar och tillväxt, och detta kommer vi i den nya regeringen att efter bästa förmåga försöka hjälpa dem med.

Anf. 6 LOTTA JOHNSSON FORNARVE (V):

Fru talman! Ministern säger att storleken på biståndet kanske inte spelar så stor roll. Men jag tycker att det är viktigt hur mycket pengar man ger i bistånd. Det är klart att det får en effekt om vi skär ned på biståndet i en tid när biståndet behövs mer än någonsin och vi står inför både en svältkatastrof och ett ökande antal människor som lever i fattigdom.

Jag håller med om att biståndet ska vara effektivt, men ett effektivt och bra bistånd måste ju utgå från mottagarnas behov och perspektiv. Där tycker jag fortfarande inte att jag får svar. Kommer det svenska biståndet att utgå från mottagarnas behov och perspektiv och inte i första hand från svenska intressen och vad som gynnar svenskt näringsliv?

De fyra principerna för bistånd slås fast i det globala ramverket GPEDC. Det är bra att ministern säger att man vill stå fast vid dem. Jag hoppas verkligen att det stämmer. I ett läge där demokratin och jämställdheten backar är det oerhört viktigt att regeringen står upp för att det långsiktiga förebyggande stödet till kvinnor och människorättsförsvarare inte skärs ned.

Det finns ingen motsättning mellan ett starkt kärnstöd och stöd till civilsamhället. Pandemin har visat att FN-systemets förmåga att ställa om på grund av krisen har varit väldigt beroende av kärnstöd. Vid den här typen av kriser behövs resurser och kapacitet som snabbt kan omdirigeras. Kärnstödet har bidragit till att olika FN-organ snabbt kunnat vara på plats.

Ukraina behöver självklart ett starkt stöd från omvärlden för att bygga upp landet. Men behoven är gigantiska. Det beräknas kosta omkring 600–700 miljarder dollar, samtidigt som världens samlade bistånd uppgår till mindre än 200 miljarder dollar. Det är uppenbart att världens länder måste hitta andra medel än biståndet för att bistå Ukraina i det viktiga arbetet med att återuppbygga landet.

Ett effektivt bistånd är viktigt, men ska vi kunna utrota fattigdomen och komma bort från biståndsberoendet måste vi stoppa utflödet av kapital från utvecklingsländer. Multinationella företags skatteflykt dränerar utvecklingsländer på hundratal miljarder per år.

Prot. 2022/23:36
12 december

Svar på interpellation

Anf. 7 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M):

Fru talman! Det jag säger är inte att summan man lägger på bistånd inte skulle vara viktig. Det är klart att den är central. Det jag säger är att den inte är det enda som är viktigt.

Jag tycker att man i detta sammanhang också kan peka på det faktum att det bara är fem stater i hela världen som når upp till FN:s mål om 0,7 procent. Sverige kommer naturligtvis att fortsätta vara en av dem. Sverige kommer att fortsätta vara en mycket generös biståndsgivare.

Det är fler saker som spelar roll. Resultaten, insynen och kvaliteten är saker som vi i den nya regeringen vill lyfta tillsammans med det som vi har pekat på gällande kopplingen mellan handel och bistånd.

FN gör många bra saker, men ibland framstår det i debatten som att det bara är FN som agerar som biståndsaktör. Så är det ju inte. Om vi nu tar ett aktuellt exempel som nämndes av Lotta Johnsson Fornarve, nämligen Ukraina, som kommer att vara en mycket tydlig prioritering för den här nya regeringen, kan vi se att EU är en väldigt stor aktör. Jag tycker att vi ibland behöver se biståndsarbetet i ett lite vidare perspektiv än att det bara skulle handla om FN, för så ser faktiskt inte verkligheten ut.

Stödet till kvinnor och tjejer lyfts fram i regeringsförklaringen som ett prioriterat område. Vi kommer i närtid att återkomma i regleringsbrevet till den exakta resursfördelningen. Jag vill inte föregripa detta just nu, men det kommer i närtid.

Sedan tycker jag att det finns en lite trist utgångspunkt i den här debatten: att det bara skulle finnas en vinnare på bistånd och att man bara kan göra på ett sätt. Det är klart att hela grunden för att ge bistånd är att hjälpa mottagarländer. Annars skulle man väl inte lägga 56 miljarder på det här området. Men jag lever i tron att fler kan bli vinnare genom att man kopplar ihop handel och bistånd, till exempel våra fantastiska svenska företag, som befinner sig långt framme i den gröna klimatomställningen eller när det handlar om infrastruktur. Här krävs det nytänkande, och det kommer den här regeringen att ge.

Jag tackar interpellanten för en intressant diskussion.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 11.24 på förslag av andre vice talmannen att ajournera sammanträdet till kl. 17.00, då ett ärende för bordläggning väntades föreligga.

Återupptaget sammanträde

Sammanträdet återupptogs kl. 17.00.

§ 7 Bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:
Finansutskottets betänkande
2022/23:FiU1 Statens budget 2023 – Rambeslutet

§ 8 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 9 december

2022/23:108 Förutsättningarna för välfärden

av *Eva Lindh* (S)
till finansminister Elisabeth Svantesson (M)

2022/23:109 En neutral polisuniform

av *Richard Jomshof* (SD)
till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

§ 9 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 9 december

2022/23:148 Rätten till ledsagning

av *Ewa Pihl Krabbe* (S)
till statsrådet Camilla Waltersson Grönvall (M)

2022/23:149 Åtgärder för att rädda jakten med blyhagel i Sverige

av *Tobias Andersson* (SD)
till klimat- och miljöminister Romina Pourmokhtari (L)

2022/23:150 Tolkjänstutredningen 2022:11

av *Ewa Pihl Krabbe* (S)
till statsrådet Camilla Waltersson Grönvall (M)

2022/23:151 Åtgärder mot en svensk Reichsbürger-rörelse

av *Mattias Vepsä* (S)
till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

2022/23:152 Utbyggnad av kriminalvården

av *Ardalan Shekarabi* (S)
till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

§ 10 Kammaren åtskildes kl. 17.00.

Prot. 2022/23:36
12 december

Sammanträdet leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

TUULA ZETTERMAN

/Olof Pilo

Innehållsförteckning

§ 1 Avsägelse	1
§ 2 Anmälan om kompletteringsval	1
§ 3 Meddelande om frågestund	1
§ 4 Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	1
§ 5 Ärenden för hänvisning till utskott	3
§ 6 Svar på interpellation 2022/23:69 om ett verkligt effektivt bistånd	3
Anf. 1 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M)	3
Anf. 2 LOTTA JOHNSSON FORNARVE (V)	4
Anf. 3 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M)	5
Anf. 4 LOTTA JOHNSSON FORNARVE (V)	6
Anf. 5 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M)	7
Anf. 6 LOTTA JOHNSSON FORNARVE (V)	8
Anf. 7 Statsrådet JOHAN FORSSELL (M)	9
Ajournering.....	9
Återupptaget sammanträde.....	10
§ 7 Bordläggning.....	10
§ 8 Anmälan om interpellationer	10
§ 9 Anmälan om frågor för skriftliga svar	10
§ 10 Kammaren åtskildes kl. 17.00.	11